

ondt, naar man opererer et Dyr paa den Maade, og fordi det maaske ikke gør videre ondt, at der bliver stukket Hul i Øret paa et Menneske, er det dog ikke givet, at det ikke gør ondt, naar der bliver skaaret et helt Stykke af Øret. Jeg tror altsaa, at denne Bestemmelse i Lovforslaget er god. Jeg vil ogsaa fremhæve, at naar vi tidligere her i Tinget har paataalt Afskæring af Hestenes Haler, har Landmænd gjort opmærksom paa, at det var en lige saa stor Uskik og fuldt saa brutal, naar man f. Eks. opererede Øre og Hale paa Hunde, og at hvis man en Gang gik til en Lovgivning paa dette Omraade, burde disse Dyr tages med; man burde ikke indskrænke sig til Hestene alene. Jeg haaber ogsaa, at Udvalget vil komme til samme Resultat.

Det ærede Medlem (Alfred Christensen) kom ind paa en stærk Lovprisning af Jagten og dens Glæder, det var særlig paa Grundlag af den Strid, der for Tiden er i Dyrebeskyttelsesforeningen angaaende Lyst- og Sportjagt. Det kan nemlig, synes jeg, ikke være paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag, hvis Bestemmelser med Hensyn til Jagten er meget moderate, og heller ikke, fordi jeg i særlig Grad har fremdraget hele dette Forhold. Der findes jo ikke i dette Lovforslag noget Forbud mod Jagt, heller ikke mod den saakaldte Lystjagt. Saa vidt jeg erindrer, har det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod) i sin Tale i Gaar henledet Opmærksomheden paa Ønskeligheden af et Forbud mod Søndagsjagt. Saa vidt er Forslagsstillerne ikke gaaet, men det er naturligvis et Spørgsmaal, som kan tages op i det kommende Udvalg. Vi har i hvert Fald ikke nævnt det. Jeg har nævnt et Citat af Georg Brandes — det ærede Medlems Partifælle, kan jeg vel nok kalde ham —, et Citat, som jeg synes siger noget meget træffende med Hensyn til hele dette Spørgsmaal, og jeg kunde nævne det ærede Medlem andre Citater. Der er i disse Dage udgivet en Pjece, hvori Jagt for Lyst og Fornøjelse faar en haard Medfart, og hvori man gør gældende, at det er absolut umoralsk og uforsvarligt at dræbe Dyr for Fornøjelses Skyld. Deri citeres afdøde Biskop Martensen, der siger: „At bruge Dyr som Midler for vore Fornøjelser er vistnok tilstedeligt, naar disse Fornøjelser ikke er grusomme og inhumane, hvad ikke altid tilstrækkeligt overvejes“, og han betvivlede meget, at „Jagt blot for Jagtens Skyld lader sig retfærdiggøre som en human Fornøjelse“. Walter Scott siger om sig selv i sine ældre Aar: „Jeg var steds-

uhyggelig til Mode, naar jeg havde truffet en stakkels Fugl, som, naar jeg tog den op, vendte sit døende Øje imod mig, som vilde den bebrejde mig et Mord“. Jeg tror ikke, der er Grund til at komme op i poetiske Højder, naar man vil forsvare Lystjagt, saaledes som det ærede Medlem var tilbøjelig til. Maa jeg med Formandens Tilbedelse endnu kun — for at nævne, hvad man fra anden Side, altsaa ikke alene fra min og andre ærede Rigsdagsmænds Side, mener om denne Sag — oplæse et lille Digt af Shakespeare „Livet i Skoven“. Der lader han en Hofmand sige:

„Da kom derhen en stakkels jaget Hjort, haardt saaret af en Jægers Skud, for der at gispe ud sit Liv. I Sandhed, Herre, det stakkels Dyr udstødte Suk saa dybe, som om dets laadne Kjortel skulde sprænges ved hvert et Gisp; de store, runde Taarer en efter anden randt bedrøveligt ned ad dens stakkels Snude“.

Jeg synes, det er at drive det for vidt, naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i Dag har holdt en saa stor Lovtale over Lyst- og Fornøjelsesjagt og mente, at det var noget ædelt og godt, ja endog gik saa vidt, at han sagde, at Jægerne er de virkelige Dyrebeskyttere, dem, der beskytter vor Fugleverden o. s. v. Jeg mener, at Jægerne har bidraget deres til at udrydde det meste af Rovfuglefaunaen i vort Land, noget, som Naturen maa lide under, og jeg mener ikke, at det at være Jæger kvalificerer til at stille sig i første Række som Dyrebeskytter. Det er derfor ogsaa ganske naturligt, at hele denne Sag er taget op til Drøftelse i Dyrebeskyttelsesforeningen; den foreligger ganske vist ikke her, men jeg har dog ikke villet undlade i Anledning af det ærede Medlems mange og lange og i en vis Henseende interessante Betragtninger at protestere mod, at de Herrer paa den Side tilegner sig et vist Privilegium som første Klasses Dyrebeskyttere.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

G. Fog-Petersen: Jeg vil sige til det ærede Medlem, der nu talte (Marott), at naar han paastaar, at der ikke i Lovforslaget findes noget Forbud mod Udryddelse af Spurve, er dette ikke rigtigt; i § 14 forbydes det Børn at være behjælpelige ved Jagt og Fuglefangst, men i § 15 staar der, at Fangst af Sang- og Smaafugle er forbudt hele Aaret. Derunder falder naturligvis